

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Krajský súd v Prešove — EL lepingu artikli 6 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, mis on alla kirjutatud 20. märtsil 1952. aastal Pariisis, lisaprotokolli artikli 1 tõlgendamine — Omandiõigus — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt võib paigaldada eramaale elektriseadmeid, ilma et maa omanikel oleks õigus saada selle eest hüvitist

Resolutiivosa

Euroopa Ühenduste Kohtul puudub ilmselgelt pädevus vastata Krajský súd v Prešove 2. mai ja 26. juuli 2006. aasta otsustega esitatud küsimusele.

(¹) ELT C 249, 14.10.2006.

13. detsembril 2006 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-503/06)

(2007/C 82/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: D. Recchia)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Liguuria maakond võttis vastu ja kohaldab õigusakti seoses loodusliku linnustiku kaitsesüsteemist erandite lubamisega, mis ei järgi direktiivi 79/409/EMÜ (¹) artiklis 9 kehtestatud tingimusi, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 9 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Seoses ühe kaebusega sai komisjon teada, et Liguuria maakond oli vastu võtnud 5. oktoobri 2001. aasta seaduse nr 34, et reguleerida eespool viidatud direktiivi artikli 9 alusel loodusliku linnustiku kaitsesüsteemist erandite tegemist. Seda maakonnaseadust muudeti 13. augusti 2002. aasta maakonnaseadusega nr 31.

Komisjon oli seisukohal, et maakonnaseadus nr 34/2001, muudetuna, kujutab endast regulaarse jahipidamise luba direktiiviga kaitstud lindudele, kuna:

- see määras üldiselt ja abstraktselt ning ajaliselt piiramata kindlaks erandiga hõlmatud liigid, samas kui erand, vastupidi, on erakorraline üksikakt, mis võetakse vastu pärast teatavate teaduslikku laadi eelduste olemaolu kontrollimist;
- see ei näe erandit tegevate üksikaktide puhul ette kohustust märkida ära mõni nendest abstraktsetest põhjustest, mille esinemisel võib direktiivi artikli 9 alusel erandit lubada, ega näe ette kohustust selgitada konkreetseid põhjusi, miks teatud akt on tingitud vajadusest, millele viidatakse kui abstraktsele;
- see ei näe ette, et tuleks kontrollida, kas pole teisi rahuldavaid lahendusi, ega näe ette selle ametiasutuse märke, kelle on antud volitus kinnitada, et direktiivi artiklis 9 sätestatud tingimused on täidetud.

Maakonnaseaduse nr 34/2001, muudetuna, vastuolu väljendub konkreetsetes jahipidamist lubavates aktides, milles ei näidata teiste rahuldavate lahenduste puudumist ega nimetata abstraktset põhjust ega konkreetseid asjaolusid, mistõttu erand on vajalik.

Pärast põhjendatud arvamuses märgitud tähtja lõppemist — 31. oktoobril 2006 — tunnistas Liguuria maakond muudetud maakonnaseaduse nr 34/2001 kehtetuks 31. oktoobri 2006. aasta maakonnaseadusega nr 35/2006 ja võttis vastu maakonnaseaduse nr 36/2006, millega lubatakse jahipidamist erandkorras, milles väljenduvad samad vastuolud eespool viidatud direktiivi artikliga 9, mis maakonna eelmises õiguslikus raamistikus juba kahtluse alla seati.

(¹) Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribuanle civile di Genova (Itaalia) 18. jaanuaril 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade versus Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Kohtuasi C-12/07)

(2007/C 82/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribuanle civile di Genova

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Kostjad: Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Eelotsuse küsimused

1. Kas aktsiaseltsina tegutsevat juriidilist isikut, kellel on selline eesmärk, ülesanne ja pädevus turul sekkumiseks nagu Itaalia seadusandja omistab spa ANAS-ile (nii nagu see tuleneb eelkõige uue juriidilise isiku asutamise aktidest, selle põhikirjast, mis kiideti heaks 18. detsembri 2002. aasta ministrite ühise määrusega, ja 3. oktoobri 2006. aasta dekreetseaduse, millest sai seadus tänu valitsuse poolt 2007. aasta eelarve artikli 1 punkti 1034 *maxiementamento*ga tehtud muudatustele, artikli 2 punktides 82-90 sisalduvatest uutest sätetest) saab käsitleda ettevõtjana — küll avalik-õigusliku ettevõtjana — ühenduse õiguse tähenduses ja ühenduse õiguse kohaldamiseks, ja sellisena konkurentsioiguse eeskirjade subjektina (asutamislepingu artikkel 86)?

Jaatava vastuse korral:

2. Kas omandipõhiõigusega, mida ühenduse õigus kaitseb, on kooskõlas õigusakt, mis on analoogiline uuritava õigusaktiga, isegi pärast selle muutmist seaduseks seadusega 286/2006, mis näeb ANAS spa sarnasele konkurendist avalik-õiguslikule ettevõtjale omistatava sisulise sundvõõrandamise pädevuse tasakaalustamiseks ette "võimaliku õiguse hüvitusele"?
3. Kas seoses kõnealuse õigusaktiga — arvestades selle seaduseks muutmisel tehtud muudatusi ja 2007. aasta riigieelarvesse nn *maxiementamento*ga tehtud muudatusi — on ühenduse õigusega ja täpsemalt konkurentsi ja siseturgu käsitlevate sätetega (EÜ asutamislepingu artiklid 43 jj ja 81 jj) vastuolus see, kui ANAS spa-le analoogilise täielikult riigi omandisse kuuluvale ettevõtjale antakse ajutiselt, kuid imperatiivset lõpptähtaega määramata avalike teenuste osutamise või avalike infrastruktuuride haldamise õigus ilma pakkumismenetlust korraldamata?
4. Kas riigihanke lepingute sõlmimise menetlust käsitlevate ühenduse õigusnormidega on vastuolus, kui liikmesriik laiendab tarne- ja teenuslepinguid käsitlevates direktiivides ettenähtud korda ka "vertikaalsetele" tehingutele, mida teostavad pakkumismenetluse kontsessioonärist eraõiguslikud ettevõtjad, ja jätab peale selle liikmesriigile õiguse nimetada ametisse kontsessioonäride esitatud pakkumisi läbivaatava komisjoni liikmed?
5. Kas dekreetseaduse 138/2002 artikli 7 punktis 12 ja dekreetseaduse 138/2002 artikli 7 punktis 1c ning 2005. aasta riigieelarve (30. detsembri 2004. aasta seadus nr 311) artikli 1 punktis 453 ANAS-i kasuks rakendatud rahastamismeetme-

tega, mis võimaldavad ANAS spa-l saada Cassa depositi e Prestiti s.p.a.-lt soodustingimustel laenu, sarnased rahastamismeetmed ning seaduse 311/2004 (2005. aasta eelarve) artikli 1 punkti 299 alapunktis c ja punktis 453 ja/või seaduse 289/2003 artikli 76 lõikes 2 sätestatud meetmetega, millega antakse ANAS spa-le olulisel määral riiklikku abi, mis on sõnaselgelt määratud infrastruktuurialaste tööde teostamiseks, kuid mille osas ei kehti eraldi raamatupidamisarvestuse kohustust, sarnased meetmed kujutavad endast asutamislepingu artiklites 87 jj keelatud riigiabi, kuna nendega antakse selliseid eeliseid, mida ei anta eraõiguslikele konkurentidele, ning kuna nende osas ei kehti eraldi raamatupidamisarvestuse kohustust? Kas riigiabiga on tegemist lisaks ka sellise meetme puhul, mis on sarnane ANAS-spa kontsessiooni pikendamise, millest tulenevalt ANAS ei pea pakkumismenetluses osalema, ja õigusnormide puhul, mis on sarnased seaduse 286/2006 (dekreetseaduse 262/2006 muutmise kohta) artikli 2 punktides 87 ja 88 sätestatutega, mis näevad ette, et ANAS spa astub automaatselt — seda küll ajutiselt, kuid samas lõpptähtajata — selliste eraõiguslike kontsessioonäride asemele, kelle kontsessioon on lõppenud?

Marguerite Chetcuti 22. jaanuaril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 8. novembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-357/04: Chetcuti versus komisjon

(Kohtuasi C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellanti: Marguerite Chetcuti (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 8. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-357/04: Chetcuti v. komisjon;

— rahuldada apellandi Esimese Astme Kohtus esitatud nõuded ning seega:

— tühistada konkursikomisjoni 22. juuni 2004. aasta otsus, millega lükati konkursiteadaande COM/PA/04 punkti III alusel hageja kandidatuur tagasi;